

1. Договором є домовленість двох або більше сторін, спрямована на встановлення, зміну або припинення цивільних прав та обов'язків.
2. Договір є одностороннім, якщо одна сторона бере на себе обов'язок перед другою стороною вчинити певні дії або утриматися від них, а друга сторона наділяється лише правом вимоги, без виникнення зустрічного обов'язку щодо першої сторони.
3. Договір є двостороннім, якщо правами та обов'язками наділені обидві сторони договору.
4. До договорів, що укладаються більш як двома сторонами (багатосторонні договори), застосовуються загальні положення про договір, якщо це не суперечить багатосторонньому характеру цих договорів.
5. Договір є відплатним, якщо інше не встановлено договором, законом або не впливає із суті договору.

Договором є домовленість сторін, що виражає узгоджену волю сторін, яка спрямована на досягнення конкретної мети, тобто договір це юридичний факт, на підставі якого виникають цивільні права та обов'язки. Слід відрізнити поняття договору в розумінні коментованої статті від поняття зобов'язання. Так договором є юридичний факт, в той час як зобов'язанням є різновид цивільного правовідношення, яке може виникати як із договору, так і на інших підставах передбачених цивільним законодавством. Одностороннім є договір, за яким одна сторона має лише суб'єктивні права, а інша лише обов'язки. До односторонніх можна віднести договір позики, дарування та інші. Двосторонніми є договори де обидві сторони мають як права так і обов'язки. До таких договорів відносяться - купівля-продаж, комісія, оренда, комерційна концесія та інші. Загальні положення про договір можуть застосовуватись не лише до домовленостей між двома сторонами, а й до багатосторонніх (за кількістю учасників) договорів, якщо це не суперечить їх правовій природі. Договори можуть бути як відплатними, так і безоплатними.

Ч. 5 ст. 626 встановлює загальне правило, відповідно до якого договір є відплатним, якщо інше не встановлено самим договором, законом або не впливає із суті договору. За відплатним договором боржник за прийняте на себе зобов'язання отримує певну винагороду, за безоплатним договором - боржник, приймаючи на себе зобов'язання, нічого не отримує за його виконання.